

Sygn. akt I C 493/19

Dnia 7 listopada 2019r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

Protokolant: sekr. sąd. Urszula Bodziony - Mróz

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2019r. w Nowym Sączu

na rozprawie sprawy z powództwa Miasta i Gminy U. M.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powoda Miasta i Gminy U. M. umowę przenoszącą własność z dnia 21 maja 2014r. Rep. A nr (...) sporządzoną przed notariuszem K. C. pomiędzy A. S. a (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w N., której przedmiotem było przeniesienie prawa użytkowania wieczystego działek ewidencyjnych nr (...) o łącznej powierzchni 32.022 m² położonych

w Z. oraz związanych z prawem użytkowania wieczystego budynków stanowiących odrębną własność w tym także budynku hotelowego (...) wraz z obiektami towarzyszącymi oraz budynkiem mieszkalnym, położonych

w miejscowości Z. gmina M., objętych KW nr (...) w celu zaspokojenia wierzytelności powoda wynikających z tytułów wykonawczych: wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 21 listopada 2017r. sygn. akt IC 826/17, wyroku Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 11 grudnia 2012r. sygn. akt IC 251/12, wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 9 lipca 2013 roku sygn. akt

VIIC 259/13,

II. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. na rzecz powoda Miasta i Gminy U. M. kwotę 5.896 zł (pięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z:

1) (...)

2) (...)

3) (...)

Dnia 7 listopada 2019r.

Sędzia:

Sygn. akt I C 493/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 listopada 2019 roku

W trzech pozwach z dnia 17 maja 2019 roku, skierowanych przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N., połączonych do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia z niniejszą sprawą na mocy postanowień z dnia 21 maja 2019 roku w

sprawie I C 495/19 i z dnia 23 maja 2019 roku w sprawie I C 494/19, strona powodowa – Miasto i Gmina U. M. domagała się uznania za bezskuteczną w stosunku do niej umowy przenoszącej własność sporządzonej w formie aktu notarialnego Rep. A nr (...) z dnia 21 maja 2014 roku, pomiędzy dłużnikiem A. S. a pozwaną (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w N., na mocy której dłużnik przeniósł na pozwaną prawo użytkowania wieczystego działek ewidencyjnych nr (...) o łącznej powierzchni 32 022 m², położonych w Z. oraz związanych z prawem użytkowania wieczystego budynków stanowiących odrębną własność, w tym także budynku hotelowego (...) wraz z obiektami towarzyszącymi oraz budynkiem mieszkalnym, położonych w miejscowości Z., w gminie M., obj. KW nr (...) – celem zaspokojenia wierzytelności powoda wynikających z tytułów wykonawczych w postaci: wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu w sprawie I C 826/17 z dnia 21 listopada 2017 roku, wyroku Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 11 grudnia 2012 roku w sprawie I C 251/12 oraz wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu VII Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w Muszynie z dnia 9 lipca 2013 roku w sprawie VII C 259/13. Strona powodowa domagała się również zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych (k.1-4 oraz k. 1-5 akt I C 494/19, k. 1-6 akt I C 495/19).

W uzasadnieniu pozwów wskazano, iż powódka posiada względem A. S. wierzytelności stwierdzone wymienionymi tytułami wykonawczymi, z tytułu należności za użytkowanie wieczyste za lata 2012-2014. Na podstawie uzyskanego przez powoda przeciwko dłużnikowi nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 czerwca 2011 roku w sprawie I Nc 134/11 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Nowym Sączu prowadził przeciwko A. S. postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 57/12 – wniosek o egzekucję z nieruchomości został złożony w dniu 20 maja 2014 roku, a już w dniu 21 maja 2014 roku dłużnik przeniósł własność tej nieruchomości na rzecz pozwanej – (...) Sp. z o.o. W ocenie powódki czynność ta została wykonana ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli tym bardziej, że do księgi wieczystej są wpisane liczne hipoteki, a jednocześnie nabywca nieruchomości formalnie będący spółką, działa poprzez L. S., syna A. i J., czyli osobę bliską dla dłużnika (brata) A. S., syna A. i J.. Dłużnik miał zatem świadomość prowadzonej egzekucji, jak również tego, że na skutek wniosku wierzyciela Miasta i Gminy U. M. z dnia 20 maja 2014 roku o wszczęcie egzekucji z nieruchomości wraz z upływem półrocznego terminu liczonego od II licytacji przedmiotowej nieruchomości, który upływał 5 czerwca 2014 roku niezwłocznie zostanie wszczęte postępowanie egzekucyjne z nieruchomości pod nazwą (...) i celowo dokonał zbycia tej nieruchomości w celu uniemożliwienia wszczęcia oraz skutecznego prowadzenia egzekucji z wymienionej nieruchomości. Z uwagi na liczne postępowania toczące się od lat pomiędzy stronami dłużnik miał również świadomość istniejących wierzytelności powoda wobec niego, w tym stwierdzonych wskazanymi w pozwie wyrokami.

Pozwana (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. w odpowiedzi na pozew, wniosła o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania (k.40-41, 49).

W uzasadnieniu podała, iż termin przesłania przez notariusza umowy przenoszącej własność do Wydziału Ksiąg Wieczystych nie został celowo ustalony, ale leżał w gestii notariusza, pozwana nie miała również wpływu na datę dokonania wpisu własności w księdze wieczystej. Podniosła nadto, iż w dacie zawarcia umowy przenoszącej własność na dłużnika ciążyło zobowiązanie do przeniesienia własności, na co wskazuje § 7 umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 21 maja 2014 r., Rep. A. nr (...). Do przeniesienia własności zaskarżoną przez powoda czynnością doszło zatem w wykonaniu tego zobowiązania, co oznacza, iż wskutek zawarcia umowy zaskarżonej przez powoda dłużnik A. S. nie stał się niewypłacalny w stopniu wyższym niż był przed jej zawarciem. Nie uległy bowiem w ogólnym ujęciu zwiększeniu jego pasywa ani nie zostały zmniejszone jego aktywa, a jedynie uległy one wzajemnemu „umorzeniu”. Ponadto, pomimo wniesienia aportem prawa użytkowania wieczystego dz. ew. nr (...) położonych w Z. oraz związanych z tym prawem budynków stanowiącą odrębną własność obj. KW nr (...), dłużnikowi A. S. przysługuje prawo własności udziałów w spółce (...) Sp. z o.o., których wartość nominalna wynosi co prawda 50.000,00 zł, lecz ich wartość rynkowa jest znacznie wyższa. Dłużnik jest bowiem jedynym udziałowcem pozwanej, a nadwyżka aportu została zapisana na kapitał zapasowy spółki.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód Miasto i Gmina U. M. jest właścicielem hipotecznym nieruchomości objętej kw (...) położonej w Z., składającej się z działek ewid. nr (...) o łącznej powierzchni 3,2022 ha. Użytkownikiem wieczystym tych działek oraz właścicielem budynków i urządzeń znajdujących się na przedmiotowych działkach był A. S.. Dłużnik posiadał z tego tytułu zobowiązania wobec powoda z tytułu podatku od nieruchomości oraz opłat za użytkowanie wieczyste, których jednak nie regulował.

W związku z tym powód złożył w dniu 15 czerwca 2011 roku do Sądu Rejonowego w Muszynie pozew, na skutek którego został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 czerwca 2011 roku w sprawie sygn. akt I Nc 134/11 - Sąd nakazał A. S., aby zapłacił na rzecz Miasta i Gminy U. M. kwotę 16.560,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty, a także kwotę 2.400,00 złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W dniu 20 września 2011 roku nakazowi zapłaty została nadana klauzula wykonalności.

(niesporne, nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym I Nc 134/11 wraz z klauzulą wykonalności k.13 akt I C 2653/14).

W oparciu o ten tytuł wykonawczy, na wniosek powoda w styczniu 2012 roku zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne z nieruchomości dłużnika stanowiącej dz. ew. nr (...) będące w wieczystym użytkowaniu oraz budynków stanowiących odrębną nieruchomość, obj. KW nr (...). Egzekucja została umorzona postanowieniem z dnia 10 stycznia 2014 roku, wobec nie sprzedania nieruchomości mimo dwóch terminów licytacji i nie przejęcia jej przez wierzyciela. W dniu 16 maja 2014 roku – po upływie 6 - miesięcznego terminu liczonego od dnia 5 grudnia 2013 roku, tj. daty wyznaczonej II licytacji nieruchomości objętych wnioskiem ((...)), wierzyciel złożył ponowny wniosek o wszczęcie egzekucji m.in. z nieruchomości położonej na działkach ewidencyjnych nr (...), pozostających w użytkowaniu wieczystym, położonych w Z., zabudowanych stanowiącym odrębną własność budynkiem hotelowym (...) wraz z obiektami towarzyszącymi oraz budynkiem mieszkalnym, a obj. KW nr (...), należących do A. S.. Z uwagi na powyższe, Komornik w dniu 10 czerwca 2014 roku wszczął egzekucję z nieruchomości, zgodnie z wnioskiem wierzyciela.

(niesporne, dokumenty w aktach Km 57/12).

W dniu 21 maja 2014 roku przed notariuszem K. C. w Kancelarii Notarialnej w N. została zawarta umowa spółki (...) Sp. z o.o. w organizacji Rep. A. nr (...), w której Prezesem Zarządu został L. S., brat dłużnika A. S.. Sam dłużnik A. S. został współnikiem Spółki, posiadającym 1000 udziałów o łącznej wartości 50.000 zł. Jednocześnie zgodnie z treścią § 7 w/w umowy A. S. zobowiązał się wnieść do nowo utworzonej Spółki wkład niepieniężny w postaci prawa użytkowania wieczystego działek i własności budynków oraz urządzeń obj. KW nr (...).

W tym samym dniu przed notariuszem K. C. została zawarta umowa Rep A nr 892/2014 przenosząca (w wykonaniu zobowiązania wynikającego z § 7 umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Rep. A. nr (...)) prawo użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w Z., składającej się z działek nr (...) o pow. 0,5700 ha,(...) o pow. 0,0730 ha i (...) o pow. 2,5592 ha (łącznie 3,2022 ha) oraz związanych z prawem użytkowania wieczystego własności budynków i urządzeń.

Obecnie jako użytkownik wieczysty działek i właściciel znajdujących się tam budynków i urządzeń figuruje pozwany - (...) Sp. z o.o. w N., którego Prezesem Zarządu jest L. S..

(wypis aktu notarialnego z dnia 21.05.2014 r. Rep. A nr 886/2014 k. 43-48, wypis aktu notarialnego z dnia 21.05.2014 r. Rep. A. nr 892/2014 k.18-22, odpis zwykły kw (...) k. 12-15, odpis KRS k. 16-18).

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Nowym Sączu M. S. (1) pismem z dnia 25 sierpnia 2014 roku poinformował wierzyciela o zmianie użytkownika wieczystego nieruchomości obj. KW nr (...), a następnie – postanowieniem z dnia 29 września 2014 roku umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie o sygn. Km 57/12

skierowane do tej nieruchomości. W konsekwencji został odwołany wyznaczony na dzień 6 października 2014 roku termin licytacji nieruchomości.

W dniu 26 lutego 2016 roku wierzyciel – Miasto i Gmina U. M. złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji z udziałów dłużnika w spółce (...) Sp. z o.o. Egzekucja wszczęta z udziałów i zysków dłużnika w spółce została następnie przekazana do prowadzenia Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Nowym Sączu M. S. (2), postanowieniem z dnia 31 maja 2019 roku.

(informacja od Komornika z dnia 9.07.2019 r. k. 78, kopia wniosku wierzyciela z dnia 26.02.2016 r. k. 79 (oryginał k. 182), postanowienie o przekazaniu k. 117 Km 57/12 i pozostałe dokumenty w aktach Km 57/12).

Wyrokiem z dnia 11 grudnia 2012 roku sygn. I C 251/12 w sprawie z powództwa Miasta i Gminy U. M. przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w N., Sąd Rejonowy w Muszynie zasądził od A. S. na rzecz Miasta i Gminy U. M. kwotę 16 560 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty, a także kwotę 3 228 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W dniu 14 listopada 2014 roku w sprawie VII Co 370/14 wyrokowi została nadana klauzula wykonalności.

Wyrokiem z dnia 9 lipca 2013 roku sygn. VII C 259/13 Sąd Rejonowy w Nowym Sączu VII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Muszynie zasądził od A. S. na rzecz powoda Miasta i Gminy U. M. kwotę 16 560 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz 3 228 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego. Wyrokiem z dnia 31 grudnia 2013 roku w sprawie III Ca 842/13 Sąd Okręgowy w Nowym Sączu oddalił apelację pozwanego od tego orzeczenia, w związku z czym orzeczenie z dnia 9 lipca 2013 roku stało się prawomocne, a w dniu 3 marca 2014 roku – zaopatrzone zostało w klauzulę wykonalności.

Wyrokiem z dnia 21 listopada 2017 roku w sprawie I C 826/17 Sąd Rejonowy w Nowym Sączu zasądził od pozwanego A. S. na rzecz powoda Miasta i Gminy U. M. kwotę 12 794,30 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu w wysokości 5 440 zł. Postanowieniem z dnia 3 października 2018 roku wyrok ten został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

(wyrok w sprawie I C 251/12 k. 8, wyrok w sprawie VII 259/13 k. 9 i wyrok SO w sprawie III Ca 842/13 k. 10, wyrok w sprawie I C 826/17 k. 11)

Egzekucję przeciwko dłużnikowi na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 9 lipca 2013 roku VII C 259/13 prowadził w sprawie Km 2166/14 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Chrzanowie M. M.. Pismem z dnia 10 lipca 2017 roku Komornik zawiadomił wierzyciela o bezskuteczności egzekucji – wskazał, iż dłużnik figuruje w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, jednak nie zgłoszona do ubezpieczeń z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę czy umowy cywilnoprawnej. Zajęcia wierzytelności i rachunków bankowych dokonane w toku tego postępowania okazały się bezskuteczne. Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2017 roku postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 2166/14 zostało umorzone jako bezskuteczne.

(wysłuchanie wierzyciela k. 28, postanowienie o umorzeniu postępowania Km 2166/14 k. 29).

A. S. od wielu lat nie wywiązywał się z obowiązku podatkowego od nieruchomości obj. KW nr (...), jak również uiszczania opłaty za wieczyste użytkowanie - zaległości dłużnika na dzień 16 maja 2019 roku wynosiły łącznie 735 866,54 zł należności głównej oraz 491 651,65 zł odsetek. Od 2014 roku nie zostały opłacone jakiegokolwiek należności z tych tytułów. A. S. posiada nadto wiele wymagalnych zobowiązań wobec innych wierzycieli, przy czym prowadzone postępowania egzekucyjne były bezskuteczne. Dłużnik był właścicielem kilku nieruchomości – w Z., K. i R., jednak wszystkie wniósł aportem do różnych spółek. Obecnie dłużnik posiada zadłużenie na kilka milionów złotych, utrzymuje się wyłącznie z emerytury w kwocie 1 600 zł.

(informacja (...) z 16.05.2019 r. k. 30, zeznania dłużnika – nagranie z dnia 6.09.2019 r. 00:09:47-01:01:18).

Przed tutejszym Sądem toczyła się sprawa z powództwa Miasta i Gminy U. M. przeciwko (...) Sp. z o.o. o uznanie za bezskuteczną wobec powoda umowy z dnia 21 maja 2014 roku Rep. A nr (...), jednak dotyczyła wiarygodności wcześniejszych powoda wobec dłużnika, tj. za 2011 rok. W dniu 31 maja 2016 roku został wydany wyrok w sprawie I C 2653/14, w którym sąd uznał za bezskuteczną wobec powoda umowę przenoszącą własność z dnia 21 maja 2014 roku Rep. A nr (...) – w celu zaspokojenia wiarygodności powoda wynikającej z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Muszynie z dnia 24 czerwca 2011 roku w sprawie I Nc 134/11. Apelacja wniesiona przez pozwanego od tego wyroku została oddalona przez Sąd Okręgowy w Nowym Sączu wyrokiem z dnia 21 czerwca 2017 roku w sprawie III Ca 691/16.

(dokumenty w aktach sprawy I C 2653/14).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie niespornych twierdzeń stron oraz przeprowadzonych dowodów powołanych w opisie stanu faktycznego, a to: materiału dowodowego zebranego w aktach niniejszej sprawy oraz aktach komorniczych KM 57/12, aktach sprawy I C 2653/14, nadto częściowo zeznań dłużnika A. S..

Dokumenty przedłożone w przedmiotowej sprawie, w szczególności dotyczące zawarcia umowy, na podstawie której powódka posiada roszczenie oraz tytułów egzekucyjnych, nie były przez pozwaną spółkę kwestionowane.

Na podstawie aktu notarialnego Rep. A. nr (...) z dnia 21 maja 2014 roku Sąd ustalił datę, w której czynność działana z pokrzywdzeniem wierzyciela miała nastąpić, z kolei dokumenty zgromadzone w aktach komorniczych oraz informacje od Komornika złożone do akt sprawy niniejszej jednoznacznie wykazują bezskuteczność dotychczas prowadzonych wobec dłużnika egzekucji.

Na stan zadłużenia i brak majątku dłużnika wskazują również zeznania A. S. przesłuchanego w charakterze świadka, którym Sąd dał wiarę w zakresie zgodnym z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Nie zasługują zdaniem Sądu na wiarę twierdzenia świadka, iż po wcześniejszych nieefektywnych licytacjach sądził, iż powód nie będzie ponownie prowadził egzekucji z tej nieruchomości, która była według niego niesprzedawalna – umowa przeniesienia własności została bowiem zawarta w dniu następującym po dniu wniesienia przez wierzyciela ponownego wniosku o wszczęcie egzekucji z nieruchomości. Twierdzenie dłużnika, iż umowa miała związek z tym, że w związku z przejściem na emeryturę nie chciał już się angażować tak jak poprzednio pozostają w sprzeczności z inną częścią zeznań, w której podał, iż mimo zawarcia umowy z dnia 21 maja 2014 roku nic nie „wyszło” z jego ręki i nadal jest właścicielem wszystkich udziałów, a L. S. jest tylko tytularnie prezesem. Dłużnik nie zaprzeczył zresztą istnieniu swego wymagalnego zadłużenia względem powoda, przyznał, iż już od wielu lat nie wywiązuje się ze zobowiązań, jak też wskazał, iż utrzymuje się jedynie z niewysokiej emerytury. Zdaniem Sądu zeznania te w kontekście faktu, że dłużnik wskazał, iż sam nie wie ile dokładnie ma zobowiązań, ale określił je w granicach 7-8 milionów złotych, świadczą o działaniu celem pokrzywdzenia wierzycieli, tym bardziej że umowa spółki w której § 7 zostało zawarte zobowiązanie do przeniesienia własności nieruchomości obj. KW nr (...) na rzecz Spółki (...) Sp. z o.o. została zawarta w tym samym dniu, w którym nastąpiła umowa przeniesienia własności tej nieruchomości (21 maja 2014 roku). W dacie tej dłużnik miał pełną świadomość ciężących na nim zobowiązań wynikających z licznych tytułów wykonawczych – w tym nie tylko z nakazu zapłaty wydanego w sprawie I Nc 143/11, ale również z wyroków sądowych w sprawach I C 251/12, VII C 259/13 i wymagalnego roszczenia objętego następnie wyrokiem w sprawie I C 826/17.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Powód w niniejszym postępowaniu domagał się ochrony prawnej na podstawie art. 527 k.c., regulującego tzw. A. P.. Przepis ten stanowi, iż gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w

stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć (§ 1). Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu niż był przed dokonaniem czynności (§ 2). Z kolei § 3 tego przepisu reguluje sytuację, gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku – wówczas domniemywa się, że ta osoba wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby ta osoba nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli – art. 528 k.c. Termin zawity do dochodzenia tego roszczenia wynosi 5 lat od daty czynności (art. 534 k.c.).

Zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia wymienionych wyżej przesłanek spoczywa na wierzycielu, z wyjątkiem przewidzianym w art. 527 § 3 k.c., który wprowadza opisane wyżej domniemanie. Zaprzeczenie tego domniemania należy więc do pozwanego.

Pomiędzy stronami nie było sporne, iż A. S. jest dłużnikiem powoda – Miasta i Gminy U. M., z tytułu podatku od nieruchomości oraz opłat za wieczyste użytkowanie gruntu powoda. Nie było kwestionowane, iż wierzytelności powódki z tego tytułu są wymagalne, zostały stwierdzone kolejnymi orzeczeniami sądowymi, dotyczącymi zadłużenia za poszczególne okresy (lata 2012, 2013 i 2014). Poza sporem było również, iż A. S. aktualnie nie posiada majątku, gdyż nieruchomości których był właścicielem, wniósł aportem do nowo utworzonych spółek. Z dokumentów zgromadzonych w sprawie wynika też, że postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 57/12 skierowane do nieruchomości położonej w Z., jak i postępowanie Km 2166/14 prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chrzanowie zakończyły się umorzeniem z powodu bezskuteczności egzekucji. Z pisma Komornika z dnia 10 lipca 2017 roku w sprawie Km 2166/14 wynika nadto, iż doszło do zbiegu egzekucji ośmioma innymi organami egzekucyjnymi. Postępowanie z wniosku wierzyciela wszczęte z udziałów dłużnika w spółce jest w toku.

Pozwana spółka broniła się zarzutem, iż umowa z dnia 21 maja 2014 roku Rep. A nr (...) wynikała z istniejącego zobowiązania dłużnika A. S. wynikającego z § 7 umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z tej samej daty (tj. dnia 21 maja 2014 roku) Rep. A. nr 886/2014 do przeniesienia własności przedmiotowej nieruchomości na rzecz powódki, nie była natomiast nakierowana na pokrzywdzenie wierzycieli. Pozwana dowodziła nadto, iż wskutek zawarcia umowy dłużnikowi nadal przysługuje prawo własności udziałów w pozwanej spółce o wartości nominalnej 50.000 zł, których wartość rynkowa jest znacznie wyższa, co świadczy o tym, iż dłużnik nie stał się w wyniku tej umowy niewypłacalny.

Z argumentacją taką nie sposób się zgodzić. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi w ocenie Sądu do wniosku, iż zaistniały wszystkie przesłanki do uznania czynności prawnej z dnia 21 maja 2014 roku za bezskuteczną wobec wierzyciela.

Należy wskazać, iż na skutek pozwów wnoszonych przez Miasto i Gminę U. M. przeciwko dłużnikowi A. S. zapadło dotychczas kilka orzeczeń zasądających od dłużnika na rzecz wierzyciela żądane pozwami kwoty. Pierwszy tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. I Nc 134/11 został wydany w dniu 24 czerwca 2011 roku oraz zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 20 września 2011 roku – tej wierzytelności dotyczyło powództwo w sprawie I C 2653/14. Kolejne tytuły zostały wydane w sprawach: I C 251/12 – wyrok z dnia 11 grudnia 2012 roku, VII C 259/13 – wyrok z dnia 9 lipca 2013 roku, prawomocny z dniem 31 grudnia 2013 roku, w sprawie I C 826/17 – wyrok z dnia 21 listopada 2017 roku. Kwoty zasądzone tymi wyrokami obejmowały wymagalne wierzytelności powoda za lata 2012-2014.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż w dacie zawarcia umowy przeniesienia własności nieruchomości obj. KW nr (...) dłużnik miał świadomość, iż ciąży na nim liczne zobowiązania – zarówno to z prawomocnego nakazu zapłaty w sprawie I Nc 134/11, jak i z wymienionych wyżej orzeczeń. Dłużnik nie regulował zobowiązań wobec powoda od ok. 2010

roku, zdawał sobie zatem w pełni sprawę z istnienia wymagalnego zadłużenia, a jednocześnie - ze swojej sytuacji finansowej. Od stycznia 2012 roku toczyło się bowiem wobec niego postępowanie egzekucyjne z wniosku Miasta i Gminy U. M. w sprawie Km 57/12, a następnie szereg innych postępowań z wniosku tego wierzyciela, dotyczących należności za wieczyste użytkowanie za lata 2012 – 2014, m.in. na podstawie wyroku w sprawie VII C 259/13 z dnia 9 lipca 2013 roku, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w sprawie III Ca 842/13 z dnia 31 grudnia 2013 roku (Km 2166/14). Z ustalonego stanu faktycznego wynika, iż od 2014 roku nie zostały uregulowane na rzecz Miasta i Gminy U. M. żadne należności, w związku z czym obecne zobowiązanie z tytułu podatku od nieruchomości i za użytkowanie wieczyste opiewa na kwotę przekraczającą 1,2 mln zł. Sam dłużnik swoje ogólne zadłużenie określił nawet na 7-8 mln złotych. Egzekucja z nieruchomości prowadzona w sprawie Km 57/12 została umorzona z powodu bezskuteczności licytacji, egzekucja w sprawie Km 2166/14 – również okazała się bezskuteczna. Z zeznań dłużnika wynika równocześnie, że nie jest on właścicielem żadnych składników majątkowych, w tym nieruchomości, gdyż trzy posiadane wcześniej nieruchomości zabudowane budynkami czasowymi wniósł jako aport do nowo utworzonych spółek. W tej sytuacji dłużnik jest niewątpliwie niewypłacalny i nie zmienia tej oceny okoliczność, iż posiada on nadal udziały w pozwanej spółce o wartości 50 000 zł (mając na uwadze ogólny stan zadłużenia A. S. i treść art. 1025 k.p.c.). W świetle powyższych ustaleń Sąd doszedł do przekonania, iż w dacie 21 maja 2014 roku dłużnik musiał mieć świadomość swojej niewypłacalności. Przenosząc mimo to prawo do nieruchomości obj. KW nr (...) na spółkę (...) Sp. z o.o., której Prezesem Zarządu został ustanowiony jego brat - L. S., dłużnik świadomie działał w celu uszczuplenia swego majątku, a tym samym na szkodę wierzyciela – Miasta i Gminy U. M..

Pokrzywdzenie jest rozumiane jako ogół skutków, jakie stan niewypłacalności powoduje w prawnie chronionej sferze wierzyciela - zachodzi zatem w sytuacji, gdy stan faktyczny majątku dłużnika powoduje niemożność, utrudnienie lub odwleczenie zaspokojenia wierzyciela, zaś niewypłacalność ma być oceniana według chwili wystąpienia dłużnika ze skargą pauliańską, jak również w chwili wyrokowania (por: m.in. wyrok SN z 28 listopada 2001 roku, IV CKN 525/00, publ. LEX nr 53110). Niewątpliwie taka sytuacja zaistniała w przedmiotowej sprawie - wcześniej prowadzona wobec dłużnika egzekucja była bezskuteczna, a mając świadomość swego wymagalnego zadłużenia dłużnik wyzbył się całego swojego majątku – zarówno na mocy umowy z dnia 21 maja 2014 roku (nieruchomość w Z.), jak i innych czynności prawnych (co do pozostałych nieruchomości). Wskutek tego dłużnik nie posiada obecnie żadnego majątku, który pozwalałby na realne zaspokojenie wierzyciela. Co prawda z wniosku wierzyciela postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 57/12 zostało skierowane do udziałów i zysków dłużnika w pozwanej spółce, ale mając na uwadze iż dłużnikowi przysługuje prawo własności 1000 udziałów o wartości nominalna 50.000 zł, za wątpliwe należy uznać zaspokojenie wierzyciela, mając na uwadze wysokość wierzytelności oraz kolejność zaspokajania roszczeń wynikającą z przepisów postępowania cywilnego (pierwszeństwo zaspokojenia kosztów postępowania egzekucyjnego). W tej sytuacji w ocenie Sądu należy uznać, iż dłużnik dokonując czynności prawnej w postaci przeniesienia własności nieruchomości obj. KW nr (...) stał się w większym stopniu niewypłacalny, a przez to co najmniej utrudnił możliwość zaspokojenia wierzyciela w jakiegokolwiek części.

Odnosząc się do argumentacji dłużnika, iż umowa z dnia 21 maja 2014 roku została zawarta w wykonaniu wcześniejszego zobowiązania należy podkreślić, iż obie umowy (umowa spółki (...). A. nr (...) zawierająca zobowiązanie z § 7 i umowa przenosząca własność Rep. A nr 892/2014) zostały zwarte w tym samym dniu, wobec czego w dacie zawarcia obu tych umów dłużnik miał pełną świadomość ciężących na nim zobowiązań.

Odnosząc się z kolei do domniemania zawartego w art. 527 § 3 k.c. należy stwierdzić, iż pozwany nie obalił tego domniemania - osoba trzecia, która w tym przypadku uzyskała korzyść to brat dłużnika – L. S.. Dłużnik zeznał, iż orientował się on jedynie ogólnie w sprawach majątkowych dłużnika, czemu nie sposób dać wiary mając m.in. na uwadze, iż bracia razem zamieszkiwali, a L. S. został Prezesem Zarządu pozwanej spółki. W ocenie Sądu miał on pełną świadomość, że dłużnik posiadał szereg niespłaconych zobowiązań, wymagalnych w dacie zawarcia umowy z dnia 21 maja 2014 roku i zawierając tę umowę działał z pokrzywdzeniem swoich wierzycieli. Stosunek bliskości dłużnika i L. S. istniał w dacie dokonywania przeniesienia własności oraz zawierania umowy spółki.

W związku z powyższym Sąd uznał, iż A. S., dokonując w dniu 21 maja 2014 roku przeniesienia własności nieruchomości obj. KW nr (...) na rzecz Spółki (...) Sp. z o.o. w organizacji - działał z zamiarem pokrzywdzenia

wierzycieli wiedząc, lub co najmniej licząc się z tym, iż pozbywając się swego majątku uniemożliwi, bądź znacznie utrudni zaspokojenie wymagalnych w tym czasie wierzytelności wierzycieli, w tym powoda. Wobec powyższego Sąd orzekł jak pkt I wyroku.

W pkt II orzeczono o kosztach zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu - art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej koszty procesu, na które złożyły się: 2 296 zł (640 zł + 828 zł + 828 zł) opłat od pozwów (w sprawie niniejszej oraz IC 494/19, I C 495/19), wynagrodzenie pełnomocnika strony powodowej w kwocie 3 600 zł, obliczone stosownie do § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. (poz. 1800) zmienionego przez Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016 r. (poz. 1668).

Sygn. akt I C 493/19

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

(...)